

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului
L 267 / 10.01. 2024
L 316 / 10.01. 2024

Nr. 5437/2024

05. IUN. 2024

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 30 mai 2024

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. Propunerea legislativă pentru modificarea alineatului (1) al articolului 82 din Legea
audiovizualului nr. 504/2002 (Plx. 224/2024, Bp. 224/2024); L 316 / 10.01. 2024

2. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 752/2001 privind organizarea și
funcționarea Academiei Române (Bp. 164/2024). L 267 / 10.01. 2024

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

316 10. VI. 2024

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea alineatului (1) al articolului 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002*, inițiată de domnul deputat USR Ion-Marian Lazăr (**Plx. 224/2024, Bp. 224/2024**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea alin. (1) al art. 82 din *Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii obligației pentru distribuitorii care retransmit servicii de programe de a include, într-o proporție de minimum 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețea, programele SRTV, servicii de programe, libere de retransmisie și fără condiționări tehnice sau financiare, ale radiodifuzorilor privați, aflați sub jurisdicția României, precum și serviciile de televiziune a căror obligativitate de retransmitere este stabilită prin acorduri internaționale la care România este parte (în prezent acestea sunt limitate la 25%).

De asemenea, se propune ca indicele anual de audiență să fie calculat pe baza măsurii audienței realizate în decursul unei perioade neîntrerupte de 12 luni calendaristice, în vederea departajării radiodifuzorilor privați.

Totodată, potrivit inițiativei legislative, „*Nu constituie o încălcare a licențelor TV deținute de radiodifuzori, retransmiterea pe teritoriul României, prin spectrul radio (DTH), a programelor regionale ale*

Societății Române de Televiziune și respectiv a programelor regionale/locale aferente județelor în care se asigură retransmisia”.

II. Observații

1. Precizăm că prevederile art. 82 din *Legea nr. 504/2002* asigură transpunerea în legislația națională a obligațiilor de difuzare (obligațiile „must carry”), astfel cum acestea au fost instituite prin art. 114 din *Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice*. Astfel, prevederile comunitare stabilesc că:

„Art. 114 Obligațiile de difuzare („must carry”)

Statele membre pot impune obligații rezonabile de difuzare („must carry”) pentru transmiterea anumitor canale de televiziune și posturi de radio și a unor servicii complementare asociate, în special servicii de accesibilitate care asigură un acces corespunzător al utilizatorilor cu dizabilități și date care permit furnizarea de servicii de televiziune conectată și de grile electronice de programe, întreprinderilor aflate în jurisdicția lor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice folosite pentru difuzarea către public a canalelor de televiziune și a posturilor de radio, în cazul în care un număr semnificativ de utilizatori finali ai acestor rețele și servicii le folosesc ca mijloace principale de recepție a emisiei posturilor de radio și a canalelor de televiziune. Obligațiile în cauză se impun numai în cazul în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general clar definite de către fiecare stat membru și sunt proporționale și transparente”.

Se poate constata că prevederile comunitare nu impun un procent anume cu privire la obligațiile de difuzare, fiind lăsată la latitudinea fiecărui stat membru atât decizia de impunere sau nu a acestora, cât și proporția acestora în grilele de programe.

Mai mult de atât, legiuitorul european consideră că impunerea unor obligații de difuzare se poate realiza numai pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general, definite ca atare de fiecare stat membru sau în cazul serviciilor de accesibilitate care asigură un acces corespunzător al utilizatorilor cu dizabilități. Tocmai din acest motiv, al caracterului special, de excepție al acestor obligații de difuzare, actualele prevederi ale art. 82 din *Legea nr. 504/2002* prevăd doar o limitare superioară, maximă, până la care se pot impune obligații de difuzare, având în vedere că, din

multitudinea de servicii disponibile, la nivel național sau local, nu toate pot fi catalogate ca servind un interes general, pentru a fi incluse în rândul obligațiilor de difuzare (*must carry*).

Având în vedere cele expuse, considerăm că impunerea unui prag minim obligatoriu de 25% în privința proporției obligațiilor de difuzare este contrară prevederilor comunitare în domeniu, respectiv a condiției de rezonabilitate a obligației.

Totodată, semnalăm faptul că noile teze incluse în cadrul alin. (1) al art. 82 fie sunt redundante, fie nu sunt corelate cu alte dispoziții din *Legea nr. 504/2002* (reguli privind audiența prevăzute la art. 44 -46, reguli privind posturile/programele locale, prevăzute la art. 82 alin (2))¹.

2. *De lege lata*, norma prevede obligația de a include în oferta distribuitorilor programe ale Societății Române de Televiziune/alte servicii de programe „în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite” (deci, maxim 25%), în timp ce în forma propusă acest procent este determinat „într-o proporție de minimum 25% din numărul total de programe distribuite” (adică minim 25%).

Astfel fiind, în ceea ce privește această intervenție, întrucât demersul preconizat nu este motivat în cadrul instrumentului de prezentare și motivare, era necesară completarea corespunzătoare a acestuia în acord cu prevederile art. 6,7 și art. 31 din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Cu privire la stabilirea criteriului de departajare pentru radiodifuzorii privați pe baza audienței realizate în decursul unei perioade neîntrerupte de 12 luni, precizăm că acest indice poate fi determinat doar în cazul radiodifuzorilor care au realizat transmisii neîntrerupte pe parcursul a 12 luni, însă, ar fi imposibil de determinat în cazul celor care au început să furnizeze servicii media audiovizuale cu mai puțin de 12 luni anterior momentului calculării acestui indice.

De asemenea, era necesar a se analiza dacă se are în vedere perioada celor 12 luni anterioare calculării indicelui de audiență și reformare corespunzătoare, pentru a preîntâmpina interpretări divergente ale normei.

Cât privește expresia „*licență TV*”, semnalăm că aceasta nu este

¹ art. 82 alin (2) din *Legea nr. 504/2002 Distribuitorii care retransmit servicii de programe au obligația, la nivel regional și local, să includă în oferta lor cel puțin două programe regionale și două programe locale, acolo unde acestea există; criteriul de departajare va fi ordinea descrescătoare a audienței.*

definită în cuprinsul legii, nefiind clară semnificația acesteia, astfel că era necesară clarificarea intenției de reglementare, respectiv asigurarea unității terminologice², dacă este cazul.

Totodată, în raport de abrevierea „DTH” și având în vedere prevederile art. 37 alin. (3) din *Legea nr. 24/2000* – care obligă la redarea *in extenso* a termenului, urmată de explicitarea abrevierii, în text, la prima folosire, era necesar a se analiza dacă există corespondență între termenul „*spectrul radio*” și abrevierea „DTH”.

Anexăm prezentului punct de vedere opinia Consiliului Național al Audiovizualului, transmisă prin adresa nr. 4355/RF/16.04.2024.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ion-Marcel CIOLACU

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului

² Conform art. 37 din *Legea nr. 24/2000*

ART. 37

Unitatea terminologică

(1) În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni.

(2) Dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie, în cadrul dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie.

(3) Exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai prin explicitare în text, la prima folosire.

Către,

**SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL**

Piața Victoriei nr. 1, Sector 1, București, Tel.: +4 021 316 36 77, Fax: +4 021 316 36 77

E-mail: drparlament@gov.ro

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI REGISTRATURĂ	
INTRARE	Nr. <u>4355 RF</u>
IESIRE	
Ziua <u>16</u>	Luna <u>04</u> Anul <u>2024</u>

Referitor la: adresa dumneavoastră nr. 3568/09.04.2024,
înregistrată la CNA sub nr. 4355/10.04.2024

În atenția Domnului Nini SĂPUNARU, Secretar de Stat

Stimate Domnule Secretar de Stat,

Întrunit în ședință publică în data de **16.04.2024**, Consiliul Național al Audiovizualului a analizat „*Propunerea legislativă pentru modificarea alineatului (1) al articolului 82 din Legea audiovizualului nr.504/2002*” (Plx. 224/2024) și vă comunicăm opinia instituției privind respingerea acesteia, ținând seama de următoarele aspecte:

Propunerea legislativă **Plx. 224/2024** are ca obiect de reglementare modificarea art. 82 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, iar acest aspect este fundamentat pe faptul că reglementarea art. 82 alin. (1) „*era incidentă doar pentru operatorii de cablu, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 190 din 28 iunie 2022, obligațiile instituite prin această prevedere legală sunt extinse și operatorilor de televiziune prin satelit Direct To Home (DTH)*”.

În cadrul expunerii de motive este invocată adresa CNA nr. **3360RF/10.03.2023**, potrivit căreia „*nu toți distribuitorii de servicii de programe care folosesc spectrul radio (DTH) au inclus în grila TV, programele regionale ale societății Române de Televiziune și respectiv programele regionale/locale aferente județelor în care se asigură retransmisia (zonă de acoperire România), motivându-se în acest sens că «Sistemul DTH nu permite limitarea canalelor la o anumită arie geografică, toate canalele fiind transmise la nivel național. Din acest motiv în grila de canale distribuite prin satelit nu pot fi introduse canale locale sau regional, întrucât s-ar ajunge în situația încălcării licențelor TV deținute de radiodifuzori»*”.

Totodată, prin expunerea de motive se mai semnalează faptul că indicele anual de audiență ar fi necesar să fie calculat pe baza măsurării audienței realizate în decursul unei perioade neîntrerupte de 12 luni, în vederea evitării unor situații în care această monitorizare se realizează pe o perioadă mai mică de 12 luni.

Inițiativa legislativă **Plx. 224/2024** preconizează următoarea modificare pentru art. 82 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002:

„(1) Orice distribuitor care retransmite servicii de programe prin rețele de comunicații electronice are obligația să includă în oferta sa serviciile de programe ale Societății Române de Televiziune destinate publicului din România, precum și alte servicii de programe, libere la retransmisie și fără condiționări tehnice sau financiare, ale radiodifuzorilor privați, aflați sub jurisdicția României, într-o proporție de minimum 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă, precum și serviciile de televiziune a căror obligativitate de retransmitere este stabilită prin acorduri internaționale la care România este parte. Criteriul de departajare pentru radiodifuzorii privați este ordinea descrescătoare a indicelui anual de audiență ce se va calcula pe baza măsurării audienței realizată în decursul unei perioade neîntrerupte de 12 luni. Nu constituie o încălcare a licențelor TV deținute de radiodifuzori, retransmisia pe teritoriul României, prin spectrul radio (DTH), a programelor regionale ale Societății Române de Televiziune și respectiv a programelor regionale/locale aferente județelor în care se asigură retransmisia.”

Față de textul propus pentru modificarea art. 82 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, formulăm următoarele:

Modificarea prevăzută pentru alin. (1) al art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, vizează trei aspecte: o proporție de minimum 25%, modalitatea de calcul a indicelui de audiență și retransmisia prin spectrul radio (DTH) în cazul serviciilor publice de televiziune regionale/locale.

▪ Referitor la „într-o proporție de minimum 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă”:

În vigoare, în momentul prezent, art. 82 alin. (1) prevede „în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă”, iar prin norma preconizată de Plx. 224/2024 se modifică cu „într-o proporție de minimum 25%”. Dispoziția în vigoare stabilește o limită, un prag maxim pe care distribuitorii de servicii trebuie să îl respecte. Prin norma propusă se extinde această limită, fapt care impune distribuitorilor de servicii să extindă limita de 25%, însă fără a le oferi vreo pârghie pentru a limita numărul de servicii de programe retransmise. În acest sens, ar trebui să se țină cont de faptul că principiul must carry, stabilit în cadrul art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, are ca scop obligațiile de difuzare, care trebuie să fie proporționale și transparente, ținându-se seama de obiectivele de interes public.

Prin extinderea limitei de 25% nu se ține cont de faptul că distribuitorii de servicii vor fi supuși unor obligații nerezonabile și arbitrare, pe cale de consecință, ar trebui să se verifice consecințele economice care decurg de aici pentru distribuitori. Mai mult, prin asigurarea unei proporții de minimum 25% se depășește în esență conceptul de „principiul must carry”, ceea ce ar conduce la dispariția acestuia, pentru că ar avea acces un număr mai mare de servicii de programe, fără limitări și nu s-ar mai urmări scopul obligațiilor de difuzare, astfel cum sunt ele reglementate la art. 114 din Directiva (UE) nr. 1972/2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice și transpuse prin Legea audiovizualului nr. 504/2002.

Dacă la acest moment, lista stațiilor în vederea aplicării principiului must carry pentru

anul 2023 vizează un număr de 55 de servicii de programe de televiziune, prin asigurarea unei proporții de minimum 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă, numărul de servicii de programe incluse în lista must carry ar crește semnificativ.

Drept urmare, prin extinderea limitei de 25% se elimină în mod practic conceptul de must carry, întrucât dispozițiile art. 82 alin. (1) ar depăși obiectivele de interes public, fapt care ar face ca aplicabilitatea acestora să nu mai aibă efecte în sensul în care au fost adoptate.

▪ Cu privire la modalitatea de calcul a indicelui de audiență:

Teza finală a art. 82 alin (1), în vigoare la momentul prezent, care se referă la „*criteriul de departajare pentru radiodifuzorii privați este ordinea descrescătoare a indicelui anual de audiență*”, este extinsă cu modalitatea de calcul, care prevede că „*se va calcula pe baza măsurării audienței realizată în decursul unei perioade neîntrerupte de 12 luni*”.

Prin norma preconizată se detaliază ce înseamnă „*anual*”, anume o perioadă neîntreruptă de 12 luni. Această dispoziție clarifică modalitatea de calcul a audienței, pentru a se evita măsurarea pe o perioadă mai mică de 12 luni.

▪ Retransmisia prin spectrul radio (DTH) în cazul serviciilor publice de televiziune regionale/locale:

Art. 82 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002 stabilește o obligație pentru orice distribuitor care retransmite servicii de programe prin rețele de comunicații electronice. Definiția rețelei de comunicații electronice, prevăzută la art. 4 alin. (1) pct. 6 din OUG nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, cu modificările și completările ulterioare, cuprinde toate tipurile de rețele, printre care și DTH.

Întrucât, prin Legea nr. 190/2022 a fost eliminată „*excepția celor care utilizează exclusiv spectrul radio*” din cadrul art. 82 alin. (1) al Legii audiovizualului nr. 504/2002, obligația de difuzare se aplică pentru toate tipurile de rețele de comunicații electronice. Mai mult, reglementarea regimului must carry, prin introducerea unei excepții de la regimul must carry sub expresia „*cu excepția celor care utilizează exclusiv spectrul radio*” a ridicat probleme de interpretare în fața unor instanțe de judecată, dar și în cadrul unei investigații deschise de Consiliul Concurenței la cererea unor părți interesate care au contestat excluderea platformelor DTH de la regimul must carry.

Astfel, la momentul actual, cerințele răspund principiului neutralității reglementărilor aplicabile, întrucât tehnologia suport clasică (cablu/satelit/DTH) se completează cu noile tehnologii care asigură distribuția fără un suport fizic special dedicat, direct dintr-o conexiune de Internet.

Prin includerea tezei „*Nu constituie o încălcare a licențelor TV deținute de radiodifuzori, retransmisia pe teritoriul României, prin spectrul radio (DTH), a programelor regionale ale Societății Române de Televiziune și respectiv a programelor regionale/locale aferente județelor în care se asigură retransmisia*” în cadrul art. 82 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, în contextul în care norma nu mai stabilește excepție, ci asigură un tratament unitar tipurilor de rețele de comunicații electronice, se creează o detaliere strict pentru spectrul radio (DTH). Pentru difuzarea unor servicii de programe de televiziune regionale sau locale trebuie să se țină cont de localitățile în care se distribuie serviciile de programe, pentru a se respecta datele prevăzute de licența audiovizuală.

De asemenea, precizăm faptul că Legea audiovizualului nr. 504/2002 prevede la art. 82 alin. (2) că „distribuitorii care retransmit servicii de programe au obligația, la nivel regional și local, să includă în oferta lor cel puțin două programe regionale și două programe locale, acolo unde acestea există: criteriul de departajare va fi ordinea descrescătoare a audienței”. În cazul acesta se aplică aceleași reguli, anume, respectarea zonei de difuzare prevăzute de licența audiovizuală.

În concluzie, norma propusă pentru ultima teză a art. 82 alin. (1) din proiectul de lege contravine regulilor pentru acordarea licențelor audiovizuale regionale și locale, care oferă dreptul la difuzare în anumite zone precizate în mod expres în cadrul licențelor.

Referitor la fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precizăm că nu intră în sfera de competență a Consiliului Național al Audiovizualului aprecierea impactului financiar al măsurilor propuse prin proiectul de lege, asupra bugetului general consolidat.

Cu deosebită considerație,

MARIA MONICA GUBERNAT

PREȘEDINȚIA

